

Staffans seglarminnen

Jag är född 1939 och äldst bland fem syskon. År 1946 flyttade föräldrarna från läkarbostaden på Karolinska till en villa med sjötomt i Brevik på Lidingö. Jag har en dotter, Malin och två söner, Pontus och Patrik. Stolt morfar till två barnbarn Viggo 3,5 år Isabel snart ett år. Mina studier består av maskiningenjör på Stockholms Tekniska Institut och en fil kand. på Stockholms Universitet. Sedan 1999 är jag sambo och med Beate. Under 14 år har vi två seglat i Östersjön med den fantastiska 50 fotaren Surprise med lystalet 1,44.

Mitt båtintresse väcktes tidigt

Jag blev tidigt road av vatten och närheten till sjön. Min första båt var ett självbyggt **tråg** med masonitbotten och träplankor som fribord vilka var uppsvingda i båda ändar. Nästa bygge blev kanoten Åland som jag köpte ritningar till, sågade ut ekspanten som klövs på mitten för symmetri och sattes ihop med ribbor innan kanoten dukades. Jag och Harald Woxen växte upp som grannar på Lidingö. Harald ville låna kanoten för att paddla till Möja med två kompisar. Väl hemma berättade Harald att kanoten var sned och jättejobbig att paddla. Jag provade kanoten och tyckte att Harald varit jätteduktig som paddlat tur och retur. Möja med två starka kompisar med felfria kanoter. Jag sålde kanoten och hörde lyckligtvis inget från köparen. Efter några år köptes en lättrodd eka. I början på 50-talet frågade jag pappa om jag fick bygga om ekan med köl, roder och mast med sprisegel. Mamma Karin sydde segel av lakansväv och nu kunde jag segla halvwind i Skurusundet. Året därpå sydde mamma en fock och nu kunde jag ta upp årona. Jag kryssade runt Sverige och Danmark som holmarna heter vid inloppet till Skurusundet i min första seglande eka.

När jag var 15 år och min bror Pelle 14 år var vi på KSSS seglarläger på Klockaruddsholmen. Efter lägret 1952 berättade pappa Eric att han hade beställt en **Stjärnbåt nr 369** Trallerall på Moranäsvarvet. Segelmakaren på modet var Tage Örtengren och alla toppbåtarna seglade med Örtensegel. Jag vet inte varför men den nybyggda Stjärnbåten levererades med Wimansegel (som vi var ensamma om) i bommull. Jag visste att bomullsseglen skulle seglas in för att få buken på rätta

stället. Seglen blöttes och båten bands fast för slör mellan två bojar. Hårt skotad fick den slöra tills seglen torkat. Sedan gjordes proceduren om gång på gång. Focken färjades röd så att pappa Eric och Pelle Gedda kunde följa oss från land. Jag och min bror Pelle seglade alla KSSS juniorseglingar med vår och höstseglingar på Baggensfjärden, Duvnäsregattan som ordnades av familjen Öhman i Saltsjö Duvnäs och distansseglingar till Sandhamn och Dalarö. Jag styrde, Pelle gastade och vi delade på alla segrar under 1956 och 1957 med Stig Käll. Pelle Pettersson kappseglade också Stjärnbåt som junior i Göteborg. 1956 vann Pelle skolungdomens seglingar med lottade Stjärnbåtar i Saltsjöbaden. Året därpå 1957 imponerade han på alla genom att försvara sin titel genom att vinna med lottade Stjärnbåtar även i Göteborg. För KSSS fick jag segla interskandinaviska tävlingar i Helsingfors, Köpenhamn, Oslo och Stockholm. Bengt Julin var den som skjutsade oss i sin bil till de olika städerna.

År 1957 blev jag och fem andra KSSS juniorer uttagna att resa med Amerikalinjens nybyggda fartyg Gripsholm till New York. Vi placerades i olika familjer och på samma sätt kom fem amerikanska juniorer till Stockholm. Det var en fantastisk sommarvistelse under en månad då jag bodde hos Billy Weeks och seglade med båtar från Sewanhaka Corinthian Yacht Club. Hela gänget med mig som rorsman seglade en Raven i Larchmont Race Week. Jag fick massor med trevliga minnen och en fantastisk upplevelse. Min klasskamrat från Vasa Real, Anders Engkvists värdfamilj hade flera bilar och en Ford Tunderbird som vi fick glida runt med.

Nästa båt som familjen skaffade var pappas drömbåt en begagnad **Neptunkryssare** med nr 25. Båten var grön och fick omgående namnet Evergreen. Vi nåtlimmade skrovet och rustade upp båten innan den sjösattes. Med Evergreen seglade jag för första gången ensam till Sandhamn.

Dags för segelmakeri

Arved von Grünwald, även kallad Greven, och jag (båda seglade **Finnjolle**) bestämde oss efter en halv natts samtal i Grevens bil att starta Gransegel. Dagen därpå sade Greven upp sig på Nordströms Linbanor där han arbetade. Efter sex år tillsammans var det dags för mig att slutföra mina studier på Stockholms Universitet. Stefan Winberg övertog då min plats på Gransegel. Under samtal med Ingemar Boding som jag kappseglade med i Comfortbåtar bland annat Gotland Runt, Half Ton Cup, Rasta köret tyckte Ingemar att livet som segelmakare skulle passa mig. Jag startade Segelmakarn. Lokalen för segelsömnad skapade jag och en inhyrd brandman genom att gräva ut källaren på Kyttinge där familjen bodde med sjötomt på Lidingö. Efter några år flyttades

segelmakeriet till Ropsten och kvarteret Shanghai där Anders Wall startade med Kol och Koks. Både på Gransegel och på Segelmakarn seglade jag med kunder för att visa att seglen var snabba. Göran var med och gastade mig i alla år och i olika båtklasser. Segelmakar och Rebellsegel gick sedan med i UK Syversen. I dag arbetar Göran som designer hos UK Syversen i Stockholm. Jag frågade Göran nyligen vad den stora skillnaden är att sy segel i dag mot när vi började. I dag tillverkas de flesta segel utomlands och då hade ju vi varandra att prata med, i dag är jag ensam med datorn, svarade Göran.

VM i Finnjolle

Nu hade vi vuxit ur juniorklassen och fick varsin **Finnjolle 369** Limbo och 444 Lambo. Finnjollen både var och är fortfarande OS klass. På den tiden var det stora startfält som reste runt i Sverige fyllt med många stora svenska stjärnor, tre världsmästare Arne Åkesson, Thomas Lundkvist, Magnus Ohlin, fler europamästare och ännu fler svenska mästare. Vid Finnjolleregatta i Öregrund med 35 Finnollar träffade jag och min bror Pelle Bengt Juhlin som varit vår lagledare som KSSS juniorer. Bengt introducerade många båttyper i Sverige bland annat OK-jollen som Pelle och jag var först att provsegla i Saltsjöbaden. Bengt var glad över att träffa oss och frågade vad ni gör här. Vi seglar stor finnjolleregatta svarade jag. Då frågade Bengt hur går det för er. Jag svarade att i dag gick det bra, jag vann, Pelle kom tvåa och sen kom världsmästare, europamästare och svenska mästare. Det år Beatles slagdänga spelades ofta "we all liv i en yellow submarin" seglade jag VM i Frankrike med 120 finjollar. Thomas Lundkvist köpte finnjollen som vann. Med den jollen blev Thomas också världsmästare 1975. Jag köpte Henry Spregs jolle som blev 2:a på VM. Med den jollen var jag ofta bland de tio främsta i Sverige. Finnjollen är en fantastisk båt att lära sig segla och kappsegla med. Alla beslut fick jag fatta själv. I hård undanvind gällde det att inte kantra för att behålla placeringen. Fatta ett snabbt beslutet (max 2 sekunder) när möjligheten finns att gå akter om båtar för att segla ut på rätt kant och därigenom räddar många placeringar. Sluta att segla mot båten bredvid, det gäller att så snabbt som möjligt kunna segla sin egen väg. En stor seglare i mina ögon är Willy Cowide som var pilot. Han vann VM i finnjolle två år i rad. Inte nog med det. Han underhöll oss och spelade piano halva natten. Påföljande morgon seglade han sin röda jolle döpt till **DARLING** med stora vita bokstäver mitt på friborden för BB,s halsar för om hela fältet.

Svensk mästare mot nya mål

Efter finnjolletiden köpte jag ett fanerbakat **Flying Dutchman** skrov och alla seglen från Holland. I garaget på Lidingö däckade jag skrovet, satt på centerbordstrumma och roder. Trämasten köpte jag av Jonny Granberg som var kanotbyggare och nestor i C-kanotsklassen. När båten var färdigbyggd skulle den döpas. I klassen hade flera båtar indiannamn varav ett var Hiawata. Jag letade efter indiannamn på min båt när jag kom på **Pia Sava**, en som tycker mycket om borsten och gillar att sopa rent. Jag och min gast Günter Sochor var med i toppen och 1969 blev vi Svenska mästare i Mottala. Tyvärr blev vi inte uttagna till OS i Neapel. Vi fick segla VM i Bandol och EM i Monaco istället. I Monaco träffade jag amerikanen Tom Blackaller som vunnit VM i Stare två gånger. Tom både kappseglade och körde biltävlingar bland annat Dayton. Jag frågade honom om han visste inom vilken gren han var best, i Starbåt eller bilracing. Tom svarade att i bilracing är det bara att se på klockan, i segling är det ovisst ända till målgång. Peder Lunde (vann senare OS guld med den båten) köpte en snabb FD i Monaco som jag körde hem över alperna på taket på min SAAB 93 med två FD på trailersläp. Det blev fullt lass hem och allt gick bra. En av mina motståndare i FD var Finnjollens skapare Richard Sarby. I Finnjolle seglade jag mot Bert Sarby.

Starbåt och OS klass

Efter Flying Dutchman var det dags för nästa OS klass, **Starbåten**. Jag fick låna en stare av Sune Carlsson för att segla Sandhamnsregattan. I en segling med 5 meters vindstyrka kom jag och Göran (som arbetade med mig på Segelmakarn), tvåa efter Stickan Wennerström som var i toppen i både Stare och Soling. Jag fick blodad tand och besökte VM som gick i Marstrand 19?? Jag köpte starbåten som kom på andra plats och ägdes av en affärsman från Chicago. Masten målade jag röd och blev igenkänd av alla. (Ekan och Stjärnbåten hade röd fock, Starbåren fick röd mast och Balladen 226 Nam Nam var den enda röda Balladen.) Göran och jag seglade Starbåten. Göran som gastade åt mig på båten och vi fick fin gång upp till 6 m/s. Jag minns en läns i Kullavik där vi låg strax akter om Pelle Pettersson. Med jämna mellanrum vände Pelle på huvudet för att se var han hade oss. Det kändes stort att Pelle ville ha koll på oss.

Görans stora intresse var musik, han spelade med i ett band i Stockholm och seglingen inkräktade på spelningarna. Vi bilade till Grenada i Spanien med Starbåten på släp för att segla EM. Vi tog in på samma hotell som världsstjärnorna Jonny Albrektsson och Mankin från Sovjet. Göran och jag hade bästa tänkbara sällskap och trevliga pratstunder vid morgonmål och middag. Både Jonny och

Mankin kände varandra sedan tiden med Tempest där båda var världsbäst. Jonny berättade att när han tränade med Mankin släppte han ut tamp genom självlänsen för att inte gå för fort.

Vid kappsegling var tampen indragen och självlänsen stängd. I tune upp racet med starbåten som gick i ca 5 sekunders vind var Göran och jag väl nöjda med båtfarten och såg fram emot morgondagens första segling i EM med cirka 100 båtar. Efter trevligt frukostprat gick vi ner till våra båtar. Nu var det nytt väder med 8-10 m/s vindstyrka. Vi önskade varandra lycka till och seglade ut. Göran vägde 74 kg och jag 91 kg så vi saknade 35 kg långt ut i lovartat för att göra oss gällande. När vi seglat och hoppat i land träffade jag Mankin och frågade hur gick det. Jag kom efter vår vän svarade Mankin, Jonny vann och jag kom tvåa. Mankin förstod inte varför Jonny kappseglade för han hade redan allt som Mankin önskade sig. Trivdes med jobbet, hade sommarstuga och familjesegelbåt. Jag sålde staren och fortsatte att kappsegla med Göran i många andra båtar.

När havet kom in i båten

Harry Becker var en välkänd båtkonstruktör med verksamhet på Lidingö. Harry och sonen Jan ritade Concubin 38 som var en drömbåt för många självbyggare. Det byggdes många båtar som blev en bra start för mitt segelmakeri Segelmakarn. Harry Becker ritade **Becker 30**, en båt med två skarpa slag på vardera skrovsidorna för att byggas i plywood. I Ö-vik fanns skrov och däck i glasfiber hopsatta. Jag åkte dit och kikade på halvfabrikatet som jag bytte till mig mot segel. Det blev min första båt **GOODIS** som jag byggde klar och kappseglade med egen sydd segelgarderob.

Efter massor av arbete och knappt färdigsydda segel seglade jag, Harald Woxen och Göran Sandberg ut till Sandhamn för att delta i **Half Ton Cup 1969**. Båten var inte helt klar men godkändes. I samma start visades för första gången den jag tampats med i Stjärnbåtklassen Stig Käll och hans **Scampi 30** som hade båtkonstruktören Peter Norlin med sig som gast. Merparten av de startade båtarna kom från utlandet, var vackra, påkostade och ritade av kända konstruktörer. I vår första start var Peter Norlin och jag nyfikna på hur vi skulle hävda oss mot alla övriga. Starten gick och vi ledde tills Scampin kom ångande och passerade oss innan mållinjen. Många av deltagarna var nyfikna och kom ombord för att se Scampin och Becker 30 an. Scampin vann många (kanske alla) seglingarna medan våra placeringar dalade. På havsköret och i sjögång dök stäven samtidigt som förluckan öppnades och släppte in vatten. Jag hade glömt att ordna stopp för luckan. Harald

Woxens kommentar när vi skulle hämta matkonserver i kölsvinet bland alla etiketter som låg och flöt ”det känns som att köra sopor i skärgården åt Sellbergs” Becker 30:an **GOODIS** såldes.

Ingemar Boding hade segelmakeri och sålde **Comfortbåtar**. Jag, Ingemar, Mats och Lennart seglade Half Ton Cup 1970 med Comfort 30 där en av deltagarna var Paul Elvström. Under Vikingarnas skärgårdssegling 1973 seglade vi Comfort 30 och Bengt Jörnstedts Smuggler in i dimman vid Möja på väg till Vikingarnas klubbholme. Vi visste inte var vi var i dimman men mötte Smugglern och följdes åt tills dimman lättade. Då var vi vid Triströnskär öst om Möja och vi beslutade oss för att bryta racet. Vi samlade mat och dryck från båda båtarna för en gemensam måltid. Ingemar tog fram gitarren och alla njöt av tillvaron. Det var innan GPS.

Jag byggde själv en **Comfort 30** i Vallentuna. Båten fick Ridder-Bergström rigg, vitmålade skott, furuinredning och dynorna klädda i jeansstyg. Efter ett år att ha seglat såldes båten till Norrköping. En seglare som ville ha en racer köpte båten och lämnade sin **Westerly Tiger** i inbyte. Min son Patrick var med att segla Comforten till Söderköping. När vi seglade hem med Westerly Tigern tog det inte lång tid innan Patrik sa att han inte förstod hur jag kunde byta bort Comforten mot en Westerly Tiger innan han började gråta.

En härlig upplevelse

Norlin 34 Special (som låg upplagd på Gåshaga Varv) med sittbrunn i centrum och stor akterruff, seglade jag med familjen till Marstrand. Vi seglade till Mem för att gå Göta Kanal. Mycket motor men fin segling över Väneren och på slutet segling till Marstrand. Hem seglade vi över till Helsingör och sedan till Smygehuk och via Gotland till Lidingö. Jag köpte en skrovfärdig **Tailvind 35 Goodis** som ritats av Björn Lindell. Jag inredde båten sydde seglen och seglade några havsrace och ett Gotland Runt. Nu blev jag erbjuden att styra och köpa in mig i **6 an Ah,Si,Si**, de fyra övriga var Lars Nylinder, Jocke Ahmeln, Hasse Landen och Jörgen Bonde. Vi seglade EM på Hankö och VM för 6:or 1985 Can där Tom Blackaller blev 2:a, (han är två gånger världsmästare i starbåt). Tom tyckte att Dennis Conner var en jävla träningsprodukt, träning är till för de obegåvade. Vår båt var snabb i hårt väder men mycket sämre i lättvind. Jocke Amelns far Robert följde seglingarna i Norge. Jag sa till honom att det kändes bra för mig som rorsman att ha Jörgen Bonde vid min sida när beslut skulle fattas. Robert Ameln som seglade på Sven Salens tid tyckte att det visade på svaghet från min sida. En rorsman fattar sina egna beslut. Så var det på den tiden. Under alla år som jag arbetade med segeldesign och sömnad av segel seglade jag kundernas båtar med bra resultat.

Jag har i huvudsak kappseglat i de olympiska klasserna, Finnjolle, Flying Dutchman och en kort tid i Starbåt samt i de största entypsklasserna Ballad och Albin Express.

Köpte en Ballad

Alla segelmakare ville visa upp sina snabba segel och seglade i entypsklassen **Ballad**. Jag letade i tidningar efter Ballad till salu. En söndagsmorgon på hösten 1976 såg jag en annons med 16 siffrigt telefonnummer. Jag visste inte var i värden jag kommit när jag slagit alla siffrorna. Det visade sig att en båtmäklare i Brighton svarade. Jag bad honom berätta om båten som tre svenska killar kommit inseglade med i hamnen. Båten var utrustad med ratt och vindroder för segling ut i värden. Killarna hade tröttnat på strapatser, tagit in på hotell, badat varmbad och beslutat sig för att sälja båten där den låg. Båten var röd med nummer 226 och allt var i gott skick lovade mäklaren. Jag reste till Brighton i november och köpte båten. Senare ordnades frakt hem till Gåshaga Varv på Lidingö. Nya segel syddes, ratten togs bort och vindrodret lades på vinden. Båten döptes till **Nam Nam** och vi vann ofta. Den första kappseglingen med Nam Nam var 1977 och Åland Sea Race. Den kända läkaren Clas Hultling var med och gastade. Det var innan han råkade ut för dykolyckan. Claes är nu rullstolsburen och seglar 2,4 och sin specialutrustade Folkbåt. 1977 vann vi Ostkustens Balladmästerskap i kamp med Åke Lundberg, Stefan Winberg, Peder Cedersköld, Rolf Magnusson och alla andra.

Dags för Albin Express

Nästa stora segelmakarklass var **Albin Express**. I Expressmästerskapet 1979 i Marstrand startade vi bland 65 båtar med **903 CORUM**. Inför sista seglingen kom Magnus Ohlin (vinnare av Finn Gold Cup 1975) vars Express låg förtöjd bredvid CORUM och frågade mig om jag visste hur vi låg placerade inför dagens segling. Jag svarade att det var många protester i går så jag vet inte. Du och jag ligger på delad första plats inför dagens segling berättade han. Till bådass stora besvikelse vann ingen av oss. På vägen hem till Stockholm bestämde jag mig för att det **inte** skulle upprepas i Oxelösund nästa år. I Oxelösund frågade jag min besättning Patrik Spängs, Göran Sandberg och Lasse Törnsten vad de trodde om vår slutplacering. Vi blir sämst trea fick jag till svar. Då måste en eller två båtar vara före räknade jag snabbt ut och vilken eller vilka skulle de vara frågade jag. Jag fick inget svar på den frågan så ja sa att jag tror **vi** vinner.

Dagen innan samlades alla på en stor gräsmatta där jag satt ensam utan min besättning då Magnus Ohlin kom förbi och morsade. Han frågade - Varför sitter du här ensam? Jag sitter och laddar,

svarade jag. Äsch du kan väl inte ladda svarade han. Jodå men slå dig ner, vilket han gjorde. Påföljande dag startade mästerskapet i 5m/s vindstyrka och vi vann första seglingen. Det känns nog svårt att vara ödmjuk här sa jag till grabbarna. Våra resultat blev 1, 2, 2, 5, 5 och segern var vår. Alla var glada och Greven frågade hur bär ni er åt. Mina gästar tyckte att vi seglat färdigt men jag ville också segla sista racet. Sen säljer jag båten sa jag för det kan inte bli bättre än så här. I sista seglingen blev det en ny 2:a plats så vår slutserie blev 1, 2, 2, 2, 5. totalt 19,5 poäng och en överlägsen seger. Båten på andra plats hade 42 poäng och vi var före tvåan i alla seglingarna.

Fyra år efter vinsten gick jag på Operan. I pausen kom Magnus Ohlin fram och morsade, förvånad frågade han går du på **operan** också?

Mina klasskamrater i Expressklassen trodde jag gjort något fuffens med båten då vattenlinjen låg en decimeter ovanför vattnet i aktern innan vi klev ombord. När alla satt i sittbrunnen flöt båten på vattenlinjen. Express 903 CORUM såldes till en tacksam och mycket glad köpare i Norge. Han köpte båten för att få ut sönerna på sjön och få dem intresserade av kappsegling. Efter segelsäsongen ringde han och tackade för en snabb båt. Han seglade LYS och placerade sig i toppen bland alla möjliga båtar och Expresser. Tio år efter vår seger gick Expressmästerskapet i Nynäshamn och då ville gästarna återuppleva segern i Oxelösund som vi alla mindes med stor glädje. Jag köpte Express 740 men tjuvstartade i första seglingen då det var svart flagg. Det kändes tungt att stå och titta på när de andra seglade. Vår behållning av regattan var en spik med en sjunde placering totalt och ingen segling fick vi räkna bort.

Jag seglade SM i 11

Jag seglade 11:an Big Mack i två säsonger. I Marstrandsregattan där vi låg bra till kom vi slutligen på tredje plats. Efter målgång 2:a dagen frågade jag Hans Wallen (tidigare VM tvåa i Starbåt) som låg bredvid och hade dåliga placeringar om jag kunde låna hans kompass eftersom vår var trasig och han hade tappat geisten. Efter en stunds tystnad sa han, - Staffan du får låna hela jävla båten. Efter prisutdelningen gick jag fram till de två Norska bröderna som vann (de var duktiga och välkända i Solingklassen) och gratulerade dem som värdiga vinnare och bra seglat. Vilken båt seglade du frågade en av bröderna, jag seglade Big Mac svarade jag. Du seglade också bra blev svaret. Hemma på Baggen seglades SM i 11:a och jag var med. Jag ringde Gutta Johansson och anmälde båten som stått på land i ett år bakom varvskontoret på Gåshaga Varv. Vad kul att du kommer svarade Gutta. Under sista seglingen med plattläns mot mål låg vi hack i häl på Tom

Zimmerman och hans Toms Tivoli. Tom säger med önskan i rösten, Staffan jag behöver den här andra platsen för att bli svensk mästare. Jag frågade Tom vem som vann VM i Norge, det gjorde Gutta svarade Tom. Då är det helt OK att du blir Svensk Mästare svarade jag. Tom nickade och såg mycket nöjd ut att bli Svensk Mästare.

Smultron och Surprise var två härliga båtar

Norlin 37(senaste modellen) Smultron köpte jag efter anbud till ett försäkringsbolag. Båten hämtades på Mälarvarvet och bogserades till Gåshaga Varv på Lidingö för reparation av skador på ruff och teakdäck. Jag kappseglade inte med Smultron men trivdes med en jättefin segelbåt.

År 1998 köpte jag L50 Surprise tillsammans med bröderna Andersson (Amoress). Jag blev uppringd av Lars (Lallen) Andersson som ville visa mig en båt på Lidingövarvet som han ville att vi skulle äga tillsammans. Båten (Snabbmakaronen) skulle 1996 segla Gotland Runt med en tjejbemannings besättning som träningsseglade med en manlig instruktör när den gick på grund i hög fart. Stora skador hade uppstått och nu låg båten upplagd på Lidingövarvet. Båten reparerades under överinseende av min kompis Harald Woxen. Jag hade Norlin 37:an Smultron som jag var jättenöjd med. Lars sa att han ville dela L50:an med mig. - Jag och Bosse vill segla med L50 an en månad om året och du får segla de övriga 11 månaderna, sa Lallen. Jag tyckte att dealen lät bra så vi köpte båten. Efter reparationen på Lidingövarvet skulle båten seglas ner till Langelinje i Köpenhamn för att säljas. Vi lämnade ett bud på båten i Stockholm men den skulle tvunget ner till försäljning i Köpenhamn. Lars och jag tog bilen till Köpenhamn innan båten var på plats. Vi hade kommit överens om båtens pris så allt var betalt och klart när båten lade till.

Vi fick tag på ett hotellrum med bubblande vattenelement. Under middagen frågade Lars om jag var intresserad av hans lägenhet på Storskärsgatan där han bodde. Hans mamma hade gott bort och han ville ta över hennes lägenhet. Jag svarade att jag måste fundera på lägenheten medan jag sover. Jag var mycket nöjd med dagen och köpet av L50 och tyckte att det räckte. Elementen bubblade och jag kunde inte somna, låg och tänkte på Surprise och växelvis på lägenheten som jag blivit erbjuden. Lars vaknade och jag berättade att jag var intresserad av att köpa lägenheten som jag och Beate nu bor i. Vi tog bilen hem och ordnade besättning för hemseglatsen med Surprise. Jag, Harald Woxen, Björn Ribbhagen, Lars Nicklasson och min äldsta son Patrik seglade hem Surprise från Köpenhamn. Vi hade fin öppen vind, Harald Woxen styrde och plötsligt var Harald upprörd då båten inte gick att styra. Rakt fram och åt styrbord gick att styra men inte åt babord. Ja sa att det är

ju bra att vi kan hålla ut från kusten men det lugnade inte Harald. Lars Nicklasson som var smidigast kröp ner i luckan akter om styrpedistalen och märkte snabbt att styrstaget mellan pedistalen och hjärtstocken måste spännas fast hårdare mot hjärtstocken. När det var gjort var Harald lugn igen. Nu hade vinden öppnat upp till slör 10-12 m/s. Vi turades om att styra 15 minuter var för att se på knopmätaren vem som seglade snabbast. Farten pendlade runt 16 knop, alla hade kul och såg fram emot sin tur att sätta rekord.

Surprise kom hem till Gåshaga Varv och jag skrev upp från för till akter vad jag ville ändra på. Båten hade enbart används till kappsegling men jag ville ha en båt både för kappsegling och en lättseglad båt med komfort för två personer. Förstaget flyttades längst fram på stäven så focken på rulle blev 2,5m² större och självslående, en 4 cylindrig motor på 78 hk installerades vilket gav båten en maxfart över 9 knop, akterspegeln öppnades för nedgång till badstege, två dieselvärmare (alltid en i reserv), kylbox samt en ny segelgarderob, storsegel (Tape Drive) på 65m² med genomgående lattor och en genacker. Surprise fick ett lystal på 1,44 och blev en väldigt snabb och lättseglad båt för Beate och mig. En lätthanterad 50 fotare med ett deplacement på 9500 kg med självslående fock var oslagbar inomskärs särskilt när vidkantringar utnyttjades. När nya tapedrive seglen hissades för första gången vid Strandvägen var det många som applåderad från kajen. Jag har seglat Surprise i 14 år tillsammans med Beate innan båten såldes 2011 till Gävle där två yngre familjer med fem barn tog emot båten med öppna armar.

Dags för två mans utmaningen Östersjömaran

Lars Nicklasson och jag seglade Östersjömaran ca 350 distansminuter non stop. Jag förklarade att om det blir oväder är det inte livsviktigt för mig att fortsätta. Om det blir oväder säger Nicke går vi i land och inväntar bättre väder. Jag bestämde mig för en lättseglad båt med liten segelgarderob; storsegel, självslående fock och genacker. Jag glömde att ändra lystalet vilket gjorde att vi inte vann.

Vi startade i Oxelösund. Första rundningsmärket var kryss till och runt Bornholm sen slör till Almagrundet och sträck till målet i Oxelösund. Min förhoppning var att komma först i mål. När vi rundade Bornholm var det dags att släppa ut ett rev för det var slör till Almagrundet. Alla travare hade två spår med kulor. En travare mitt på masten (21,4 meter) satt på tvären då alla kulor runnit ut. Storen gick varken att hissa eller släppa ner. Det grejar jag sa Nicke, jag har sett Withbred-filmen fyra gånger. Nicke klättrade upp och löste problemet. Vi seglade med genakern i 10

sekundmeters vindstyrka i 7 timmar för rundning av Almagrundet och sedan mot målet i Oxelösund. Det kändes mäktigt att segla så länge med båten på maxfart. I rökarna fick vi falla 15 grader från kurs för att bära genakern.

En trimaran med högre lystal en vårat 1,44 startade samtidigt och var snart utom synhåll, men två timmar före målgång bröts deras mast till vår stora glädje. När det var 25 distansminuter kvar till mål sträckte vi i fem sekundmeters vindstyrka mot målet. Nicke sa att snart är det roliga över, vi har bra gång, är utvilade, mätta, har kul och kan segla ett varv till. Vi var första båt i mål klocka 12 på kvällen. Ingen båt syntes och vinden började mojna så för första gången hoppades jag på seger medan vi låg och sov. Klockan tre på morgon kom andra båt i mål. Vi slutade på tredje plats totalt. Jag fick frågan om vi skulle komma och segla Östersjömaran nästa år också. Jag kommer när det blir två varv svarade jag. Det blev aldrig två varv. Nu är seglingen uppdelad i två kortare etapper.

Segla med singlar och företag

En sommar seglade jag med singlar, sex killar och sex tjejer som bokade in sig hos Love Seach. Seglingarna gick över dagen med start i Saltsjöbaden och avslutades med middag på restaurang Aqua. Middagarna var alltid ett trevligt slut på en bra seglats. Alla hade lärt känna varandra och det fanns mycket att prata om. Fem företagsseglingar med deltagande i Gotland Runt med mig som skeppare genomfördes också till allas belåtenhet. Många intressanta samtal hinns med under många vakna timmar på ett Gotland Runt.

Augustimånen var kul

Jag läste ett spännande reportage i Till Rors sent en höst om seglingen augustimånen. Beroende på sikt, vindstyrka och vindriktning lades banan ett dygn före start. Rundningsmärken skall rundas i bestämd ordning men vägen till alla märket är fri. Båten som senast vann var en Nordisk Familjebåt. Jag ringde Björn Ribbhagen som jag känner från finnjolletiden för att höra om vi kunde segla Augustimånen med hans Nordiska Familjebåt. Nils Virving som också äger en Nordisk familjebåt och Lars Nicklasson var med och vi seglade tre år i rad med placeringarna 1:a, 2:a och 3:a. Vi var alla jätteduktiga seglare och hade fantastiskt kul tillsammans. Oavsett vem som gick ner för att vila så seglades båten jättebra och alla var imponerad över placeringen i fältet medan man vilade. På den tiden fanns inga elektroniska sjökort. Var det mörkt så var det becksvart. Jag minns ett tillfälle då vi låg tvåa efter Peder Cedersköld när vi skulle välja väg genom norra delen av Kallskärs skärgård, söder om, norr om eller rakt igenom alla skär och grund. Vi bestämde oss för att

följa Peder Cedersköld som låg cirka 100 meter rakt för om oss Jag styrde och när jag såg botten undrade jag om det var ok att släppa ut lite på storseglet vilket alla tyckte. Efter en stund stod Peder på grund och jag bad någon kolla på kortet vilken sida jag skulle chanssa på för att passera Peder. Han står där det är djupas fick jag till svar. Peder kom loss strax för om oss och vi passerade grundet utan problem.

Vid ett annat tillfälle och i frisk vind skulle vi sträcka över en stor fjärd med ett omarkerat grund. Vi hade fin gång med många kilon i lovart och alla ben ute på fribordet, alla var överens om att sådan otur kunde vi väl ändå inte ha att vi skulle träffa grundet. Allt gick väl. Vid ett annat tillfälle när vi länsade med spinnaker i ca 8m/s vind skulle Nils Virving sträcka på benen. Han gick upp på däck och ställde sig på railen, höll i spinnakerns lovarts skot som var hårt spänt och lutade sig ut från båten. Skotet var spänt men gav efter när han lutade sig ut från båten. Nils ramlade i vattnet men släppte inte skotet. Han drogs akterut genom båtens fart. Nils kom forsande till mig som styrde och jag drog upp honom. Han var genomblöt, glad, tacksam och tyckte att jag var stark. Efter två dygn som vi och Peder turats om att leda slörade vi förbi Möja över Kanholmsfjärden för målgång på baksidan av Trollharan. Peder låg 100 meter före oss men vi knappade hela tiden in på avståndet. När vi var framme vid Trollharan valde Peder ett spår lite utanför ön för att ej hamna i bleke, jag valde spåret mellan ön och Peder och hoppades på att glida igenom. Ingen vind men vi gled och fick vinden först och vann seglingen. Det var en nervpress för alla inblandande, Peder blev knäckt, gick ner i ruffen och syntes inte mer. Ytterligare ett minne, vi seglar, leder och rundar en ö som vi tror ingår i banan. Båt nummer två rundar inte ön varvid vi säger åt rorsman att du får bara segla ett varv runt den ön.

VM One Ton Cup i Flensburg

1965 var jag rorsman och seglade **One Ton Cup** i Flensburg med American Express. Båten ägdes av en god vän Nils Vestberg som senare flyttade till Amerika. Båten seglades ner från Stockholm till Flensburg av tre killar. När grabbarna anlände med väderbitna ansikten frågade jag om det varit solsken med bra vind med tanke på deras ansiktsfärg som var mörkbrun. Med en bister min fick jag till svar, vi har haft lite sömn, hård motvind och regn. I en av seglingarna när vi låg långt fram kom Golden Apple och länsade om i lä med några knops fartskillnad, killen som styrde vänder sig om och ropade the **Sweds are doing well to day**. En frukost åt jag tillsammans med PG Gyllenhammar som seglade sin båt. Jag inledde samtalet med att säga att jag sett TV programmet som var bra, där han satt i sin Drake spelade gitarr och blev intervjuad.

Seglatser att minnas

När jag drev Gåshaga Varv på Lidingö mellan åren 1985 -1999 låg en Formosa 45 till salu. Jag köpte båten som döptes till Donna Juanita, syster till Don Juan. Jag ville se om långsegling kunde vara intressant för mig. Första seglatsen gick till Luleå för att följa VM med 12:or. Vi gick med motor en natt då Östersjön låg helt blank. Natten var ljus som på dagen och jag hade nattvakten utanför Sundsvall. Flera fiskebåtar såg jag långt föröver. Jag var trött, hade autopiloten påslagen och tyckte att det var OK att sova i 20 minuter. När jag vaknade var fiskebåtarna borta men syntes akteröver. Det var en hemsk tanke när jag tänkte på vad som skulle hänt vid en kollision. Under regattan i Luleå följde jag seglingarna ute på banan med olika gäster ombord varje dag.

Nästa längre seglats gick till Cristiansö. På väg söderut utanför Öland i hård nordlig vind skörades storseglet så vi gick in till Karlskrona för att få storen reparerad. Närmaste segelmakeri var i Karlshamn så jag ringde dit och pratade med en kollega som med ironi i rösten sa att den reparationen klarar du själv. Båten kördes till Karlshamn där allt fixades innan vi satte kurs till Cristiansö. Sen gick seglatsen runt Gylland, till Läsö och Köpenhamn innan segling hem till Lidingö och Gåshaga Varv.

Min längsta seglats är från Grand Canaria till Västindien. Jag seglade med 5 kompisar från mäklarfirman Bjurfors samt två besättningsmän. Segelbåten på 80 ton var ritad av Teed Hood och seglatsen tog 17 dygn. Segling i öppen vind med måttlig vågbildning och fötterna över railen utan strapatser men med motorgång ett dygn för att komma fram i tid till **Grenada**.

Under en vecka var jag skeppare på en båt som H2O simmare hyrde i Croatien 2008. Båten var en rymlig charterbåt med stor salong, åtta bäddar, två rattar, storsegel som rullades in i masten och fast propeller. Vi fick fin segling med simning i varmt och klart vatten med olika små byar och nya matställen varje kväll. Här fick jag användning av min klass 8 examen som var ett krav för att få vara skeppare ombord. Jag gastade målarmästare Calle Bruske i M 30. All kappsegling var på blodigt allvar och han tog alltid en sup för att skapa mod inför starten. Alla mina kappseglingsframgångar har jag mina gästar att tacka för.

Min förebild

Paul Elvström har varit min förebild när det gäller kappsegling allt sedan jag och Pelle tältade på gräsmatta på baksidan av segelmakeriet när vi skulle hämta våra nya Finnjollar. Paul blev utnämnd

till världens bästa seglare i SanFrancisco. Av Paul har jag lärt mig; att vinna seglingar genom att själv segla bra och inte protestera på medtävlare för att avancera i prislistan, fatta blixtnabba beslut (inom två sekunder) medan valmöjligheten om vägval finns, att gippa även i hårda vindbyar och inte vänta tills byn gått över för att segla snabbaste vägen. Allt detta och mycket mer har visat sig vägvinnande. Med andra ord lägga upp ribban ett snäpp. Ett spännande sätt att växa.

Pelle och jag tältade på segelmakeriers tomt när vi var där för att hämta varsin Finnjolle. Efter det tar alltid tillfället att prata med Paul när vi träffas. Senast vi sågs var innan Gotland Runt när han seglade en båt som hette Vision. Jag frågade vad som var spänningen med det då han svarade att i hård undanvind är det skoj. Det förstod jag inte då men båten som var en nykonstruktion av Kerrulf/Elvström vann sin klass och seglade i marknadsförings syfte. Min nästa fråga var om han ville segla något han ännu inte gjort. Han berättade då att han ville segla med familjen. Jag tänkte att det här är något stort för Till Rors att skriva om. Han lurade mig att tro att det var familjesegling han pratade om. Så var nu inte fallet. Han skulle segla OS ixxxx med sin dotter som gast. Paul stod i trapets och styrde och Tina gästade. Vid ett annat tillfälle bad jag Paul berätta om någon segling där han hade haft extra svårt att vinna. Jag fick då höra att inför VM i 5,5a som gick i Norge hade den enda Dansk som seglade 5.5a i Danmark låtit bygga en ny 5,5a. Paul lånade hans gamla båt som gick sämst av alla båtarna, men den vann vi med. På Finnjolletiden hade Paul konstruerat en hängbänk där han satt och tränade magmuskulerna medan han tittade på TV.

När marken försvann

Jag lärde känna Mange Olsson när han arbetade med att rusta en båt på Gåshaga Varv. Båten låg förtöjd 10 meter från en 40 fots container som jag fyllt med sprängsten och betong för att bli ett stadigt fundament för min 75 tons mobilkran. Jag hade jobbat hårt på förmiddagen och när allt var klart åkte jag på lunch. När jag återvände var containern borta och Mange som satt containern sjunka förklarade häpet att han förstod ingenting. Bottenlös lera gjorde att containern bara försvann sakta och lämnade inget spår efter sig. Senare när Mange tippat med en stor catamaran, frågade jag om han hade flytvästen på sig, (höjden till vattnet var 18 meter) jag skulle haft fallskärm svarade Mange. En typisk Mange historia: - Tre svenska killar skall åka skidor i Norge och kommer till den Norska tullen i en Audi Quattro. Tullmannen vägrar att släppa in grabbarna med motiveringen att bilen är gjord för fyra och inte för tre.

Ett stort ögonblick

Jag blev inbjuden av Svenska Seglarförbundets Historiska Utskott till **Tranebergsstugan och seglare minns** 2012 10 10. Segelkompisen Nils Virving efterträdde Börje Larsson som under 15 år intervjuat kända seglare. Det kändes stort att få sitta på stolen där alla tidigare inbjudna seglare suttit. Nils ställde frågor om min start av Gransegel tillsammans med Arved von Grunewald och kappseglingar som jag vunnit. Lokalen var fullsatt och efter utfrågningen applåderade 65 seglare. Majvor som skött det hela i 15 år sa att detta var den roligaste kvällen under alla dessa år.

Axplock av roliga incidenter

- Ett minnesvärt segeläventyr var seglatsen från Gotland till **Cristiansö**. Från Gottland startade vi med öppen vind, sen sträckte vi men vinden motade mer och mer samtidigt som vindstyrkan ökade. Jag ville komma fram och äta innan krogen stängde kl 20.00 så sista timmen gick vi med motor rakt mot vinden i sjö med 9 knops fart och för att vara framme innan stängningsdax. Vi hann fram i tid, men en plexiruta på fördäcket som vattenskydd åt en strålkastare riktad mot masten och seglen hade lossnat. Jag fångade tursamt nog plexiruta när den kom flytande på skarndäck. Allt var dyngblött i förpiken så jag fick gå på restaurang iklädd blöta fiberpälshbyxor från Helly Hansen och något hyfsat men blöt klädsel upptill. Min yngste son Pontus lyssnade på VHF där han uppfattat att man söker en segelbåt med namnet Surprise. Alla var hungriga, trötta och hade ingen tanke på att det var oss man sökte.
- Bobo Almkvist och båtägaren Staffan Vedenberg gastade mig under Drak SM i Lidköping där vi vann en segling och tampades mot Bröderna Sundelin och Klas Källgren. Under en segling tappade Staffan Vedenberg (som är döv) sin klocka i vattnet i stridens hetta och utbrast **det gör inget**.
- Ett axplock vilka jag gastat åt; Bobo Almkvist och jag gastade Janne Georgi (som hade tre kronor i sin spinnaker) då KDY ansvarade för Dragon Gold Cup. Janne hade alltid svårt att få tag i gästar men Bobo och jag stod pall tiden ut. Draksegglaren Lennart Ranghusen har jag gastat åt. Byggmästare Johansson på Sandhamn med draken 200 Eskapad gastade jag och Chala Edding åt på kräftköret från Saltsjöbaden till Sandhamn. Chala vann bronsmedaljen i segling i London OS 1912. Jag gastade 5,5:a åt Patrick Fredell. Jag satt mellan Patrik som styrde och yngsta brodern Jackis för att få allt att gå lugnt till. Jag har även gastat 5,5:an Talatta åt Curt Ribbhagen med min kompis Björn. När jag var 12 år var jag och min pappa Eric med och gastade Frej Hagermans 6:a Sinkadus. Att sitta på durken och se upp på seglen

tyckte jag då var en svindlande syn. Att jag 35 år senare skulle sitta på däck och styra 6,an Ah Si Si kändes bara rätt.

- Stockholm Yachtklubbs segling går från Saltsjöbaden till Sandhamn. Jag blev erbjuden att på kräftköret styra Tore Wretmans Norlin 34 Nobis. Efter en god lunch på Tores sommarställe Klubben var det dags att stiga ombord. Tore blev glad när jag berättade att Nobis var den första segelbåt jag seglat med god mat, fin musik och äkta konst ombord. På kvällen var det middag på seglarhotellet. Tore kom utan slips, blev nekad inträde men killen i garderoben lånade ut en slipp och vi kom in. Jag hade Tores hustru Eva till bordet och sa till Eva att Tore inte äter kräftorna. Vi har ju just fått höra från honnörsbordet att kräftorna är så fina i år. Tore svarade att honnörsbordet har säkert fått goda kräftor...
- Jag har inte seglat med Lasse Thörn men jag har gastat tillsammans med hans ena gast Arne Karlsson i Bertil Strömblads Ballad och Gotland Runt. Under Gotland Runt utanför Västergarn mitt i natten tar vi in mycket vatten och ingen vet varifrån det kommer. Arne Karlsson som är tystlåten och stark står i ruffen och fyllet den ena hinken efter den andra. Han kastar upp vattnet i sittbrunnen men vattennivån bara stiger och stiger. Jag ligger och vilar i lovarts överkoj högt över vattennivån och tror att ordnar sig nog. Arne ger upp och säger med irritation i rösten, kör in mot land och ställ båten på grund för det här fungerar inte. Medan vattennivån stiger arbetas det febrilt med att hitta läckan. Efter en stund visar det sig att en av slangarna för självlänsen i sittbrunnen har hoppat loss. Vatten trycks upp som en fontän samtidigt som allt vatten som Arne tömmer i sittbrunnen rinner tillbaka in i båten. Allt vad Arne gjorde förvärrade situationen. Vi kopplade tillbaka slangen, öste båten och pustade ut. Jag har kappseglat i Finnjolle mot hans andra gast Sture Stork. Ett av minnena jag har är från landbacken. Vi seglade midsommarsregatta i Gävle och Bönan då jag gick till hans tält och frågade om han omklädd och klar att följa med på middagen. Vänta ett litet tag, jag skall bara ta på mig mina parnings skor (svarta skor) så kommer jag svarade Sture som var singel.

Båtar jag ägt

Jag har ägt flera motorbåtar och 23 segelbåtar, fem har jag byggt, åtta har jag sytt seglen till och tio kappseglat med. Ekan, Stjärnbåt 369 Trallerall, Finnjollarna 369 Limbo, 444 Lambo och 544, Flying Dutchman Pia Sava S16, Neptunkryssare 25 Evergreen, Comfort 30, Westerly Tiger i inbyte, Norlin 34, Accent, Tailvind 35 Goodis, Ballad 226 Nam Nam, Starbåt, 6.a AhSiSi, 2 st

Expresser 903 och 740, OE 36 Filur, Norlin 37 Smultron, L50 Surprise. Nu delar jag en RJ 85 med min syster Brita. Båten har sommarplats på Kastellholmen så det är lätt att sticka ut. Jag har övertagit Peter Norlins radiostyrd One meter nr 37.

Simgruppen H2O

Simgruppen H2O träffas på GIH badet varje torsdagsmorgon 06.00 för motionssim. Vi spelar även vattenpolo som tas på största allvar och där är jag målvakt i det röda laget. Jag har vid flera tillfällen tagit med simmarkompisar ut i skärgården.

Minnen som jag gläds åt

- Stor Finnjolleregatta i Öregrund: Jag vann och Pelle kom tvåa och sen kom Världsmästare, Europamästare och Svenska mästare.
- Jag vann SM i Flying Dutchman 1960 med Pia Sava i Motala (vi fick segla EM i Labol men inte OS i Neapel).
- Half Ton Cup i Sandhamn 1969. Första seglingen vann Stig Käll och Peter Norlin med sin nykonstruktion Scampi 30 och jag var strax efter på 2:a plats. Knappt färdigbyggd Becker 30 med två slag på varje bord och egna sydda segel.
- 1989 pratade jag med Pelle Gedda som vunnit bronsmedalj i drake vid olympiaden i Helsingfors 1954. Pelle och min pappa stod på land vid startpaviljongen i Saltsjöbaden och umgicks samtidigt som dom följde juniorseglingarna i Stjärnbåt höst och vår. Trettiofem år senare pratade Pelle Gedda och jag om Amerikas Cup som just pågick i Amerika. Pelle säger att där skulle du varit med medan jag påstår att jag är för gammal jag är ju 50. Du är i dina bästa år just nu svarade Pelle Gedda.
- Jag är en av väldigt få som har varit KSSS medlem i över 60 år.
- På Bukowskis höstvisning 2011 blir jag igenkänd av en seglare som är uppvuxen med Mange Olsson i Bromma. Killen som jag inte känner igen har seglat sexa med Pelle Pettersson och Mange. Han säger att jag är hans ikon och hans hustru känner igen mig från Handelsbanken på Lidingö Centrum där hon jobbade när jag drev Gåshaga Varv.
- Roffe Gustavsson står vid ratten på Travell. Jag är ensam ute med Surprise för att se starten på Gotland Runt. Utanför Stora bryggan kommer en kompis i KSSS båt och frågar om jag vill lägga till. Jag svarar att det ser knökfullt ut i dag, följ mig så ordnar jag en plats. Jag förtöjer vid stora bryggan akter om Roffe Gustavssons Travel. Börje Larsson, Sune Karlsson

och alla gästar står föröver och pratar. Roffe står ensam vid ratten, vänder sig om och frågar om jag skall vara med och segla Gotland Runt. Nej jag är bara här för att titta svarar jag. Efter lång tystnad vänder sig Roffe om och säger, vad jag är avundsjuk på dig Staffan.

- Pelle Gedda
- När min bror Pelle och jag började segla stjärnbåt var det i Saltsjöbaden. Pappa Eric var lika intresserad av att följa seglingarna som vi var att segla. Vid startpaviljongen i Saltis träffades han och Pelle Gedda för att umgås i största allmänhet men med stort intresse för att följa seglingarna. Pelle Gedda och jag har alltid pratat segling när vi möts och han var oftast informerad och gratulerat min när jag vunnit något stort på hemmaplan. Vid ett tillfälle när vi möttes och pratade Amerikas Cup som just pågick i Amerika säger Pelle att där skulle du varit med. Jag säger att jag är för gammal men Pelle säger att du är i dina bästa år just nu.
- I januari 2008 ringde jag Per Wermelin för att önska god fortsättning på det nya året. Han berättade då att han tänker öppna grinden för mig till Djurgårdsvarvet när han fått nycklarna. Så blev det nu inte men vi planerade hur varvat skulle skötas. Jag tog med mig Per Arvidsson ut till Djurövarvet där Per Vermelin presenterade upplägget för Nya Djurgårdsvarvet. Per Arvidsson var mycket intresserad efter presentationen och såg fram emot att hjälpa till. Jag ville att Per Arvidsson skulle ikläda sig posten som VD. Så blev det nu inte men Per sitter i Nya Djugårds Varvets styrelse. Som ett tack för den tjänsten har jag blivit inbjuden av Per Arvidsson (GRANEN) till invigningen av Nya Djurgårds Varvet. Med Kunglig närvaro invigs varvet 2013 06 13.
- Peter och jag träffades som juniorer när vi båda seglade Stjärnbåt. Jag seglade jag 369 Trallerall. Båda har vi under alla år brunnit för segling och kappsegling. Under VM för tolvor i Luleå fick jag provsegla (minitolvan) 2,4 som Peter ritat. Efter ytterligare några år när jag seglat Finnjolle med nr 369 berättar Peter att han har en 2,4 på sin tomt med nr 369 som står där och väntar på mig. Av det blev det intet men på hösten 2012 frågade Peter om jag ville dela hans radiostyrda 1 meter med honom. Den hade nummer 39 så det saknades bara en 6a mellan 3an och 9 an för att bli 369. Jag blev jätteglad och tog över båten. Vi kom överens om att när du är ute för att titta på seglingar så klappa mig på axeln så får du ta över radion och segla din båt. Det hände några gånger att Peter kom för att följa seglingarna och seglade men Peter blev sämre och sämre innan han gick bort. En natt för länge sedan satt vi Visby och pratade i 50 fotaren Surprise när Peter berättade att han länge velat rita en 50 fotare men han hade inte fått någon beställning. Jag har kappseglat ½ ton med Peter där han gjorde allt, ritat och låtit bygga båten, sytt seglen och han styrde själv.
- Staffan Gullander är delägare i Beatris Aurore. Vi känner varandra sedan många år genom simklubben H2O och segling i Croatien. En sommarvecka varje år seglar han med inbjudna gäster då har jag lovat att vara en hjälpande hand ombord på Beatris Aurore.

Besiktning och värdering av fartyg och båtar

Gåshaga Varv lades ner för att bostäder skulle byggas på marken 1997. Jag sadlade om till besiktnings/värderingsman av fartyg och båtar; utsedd av Stockholms Handelskammare och ett förordnande av Transportstyrelsen, tidigare Sjöfartsverket. Min teoretiska utbildning samt arbetet på Gransegel, Segelmakarn och Gåshaga Varv som jag drev i tolv år har givit mig gedigen kunskap inom yrket. Ett uppdrag bland alla uppdrag känner jag mig extra stolt över är besiktning och värdering av Briggen Tre Kronor. Efter uppdraget såg ja till att få segla och bo ett dygn ombord. Om olyckan varit framme så kändes det säkert att svara att jag seglat och bott om bord.

Vid ett tillfälle under Gotland Runt seglar vi halvvind då en V-60 med Mange Olsson som skeppare passerar oss 10 meter i lovar med hög fart. Vid Ratten står Göran Kropp och ser mycket glad ut medan Mange skäms som ett troll. Det hör till gott sjömanskap att passera i lä om den upphinnande båten och inte stjäla vinden för den upphunna båten.

Vid 100 års minnet av OS kom en kille fram och frågade är du inte Staffan. Efter två sekunders betänketid svarar ja det stämmer, och är det inte Jerry Larsson frågar ja. Båda hade rätt och vi kände igen varandra och började att minas. Jerry hade varit van att vinna i flera klasser men hade tappat tron på sig själv att komma bättre än 4a-5a mot att tidigare varit van att vinna. Han berättade att han hade tagit hjälp av en coach som inte var seglare och berättat sitt problem. Han frågade om han kunde få hjälp och det fick han. Coachen hade fått sig berättat vad Jerrys problem var och levererade följande svar. När du startade förr i tiden startade du bra, första kryssen gick också bra och så banan runt till målgång då du vann. Nu kan de vara så att starten inte blir som du tänkt dig. Trots din start står nu på tur att du skall göra världens bästa första kryss och inte tänka att i nästa segling skall jag starta perfekt. Efter kryssen skall du se till att inte köra på rundningsbojen och påbörja din bästa läns so du någonsin presterat. Se till att hela tiden fokusera på att göra allt som går för att förbättra din placering och aldrig tänka på något annat än att prestera på max hela tiden. Så fort tanken inte handlar om racet skall den dödas och fokuseringen återgå till racet. Det är hur lätt som helst för tanken att börja tänka, i nästa segling skall jag göra allt rätt och börja vinna. Jerry har tagit till sig konceptet att vara koncentrerad från start till målgång. Jerry har åter börjat vinna.

Segling idag

Nu fortsätter jag att kappsegla med Peter Norlins radiostyrd 1 meters segelbåt med nr 39. Jocke Ahmel, Clas Brunhage och 25 till är nu mina nya klasskamrater. För mig är 60% kappsegling 40% social gemenskap. Som jag skrev tidigare så är mitt senaste båtköp är en RJ 85 som jag delar med min syster. Båten är Sveriges mest självbyggda båt i över 500 exemplar. Båten har blyköl, segel är i mycket gott skick, för och akter pulpit

med mantåg, rullgenua, spinnacer och 7,5 hk Yanmardiesel med foldingpropeller. Rimliga kostnader med sommarplats på Kastellholmen, det är toppen.

Avslutningsvis kan jag summera mina seglarminnen med att jag alltid har kappseglat med gott resultat.

Under alla år som segelmakare har kappseglat med nästan allt från Ekan till 150m2 skärgårdskryssaren

Beatrice Aurore.